

Rozdział 3

Zmiany w ustawie o Sądzie Najwyższym.

Art. 15. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 11, poz. 54, z 1972 r. Nr 23, poz. 166 i z 1974 r. Nr 39, poz. 231) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Sąd Najwyższy dzieli się na: Izbę Cywilną i Administracyjną, Izbę Karną, Izbę Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izbę Wojskową.”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Izba Cywilna i Administracyjna sprawuje, w granicach i w trybie określonym przez właściwe przepisy, nadzór nad orzecznictwem sądowym w sprawach cywilnych oraz w sprawach skarg na decyzje administracyjne.”;

3) w art. 29 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o podjęcie uchwały może być postawiony przez Ministra Sprawiedliwości, Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub prezesa Sądu Najwyższego, a ponadto: w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych — przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych lub Centralną Radę Związków Zawodowych, w sprawach skarg na decyzje administracyjne — przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, a w sprawach z zakresu wynalazczości — przez Prezesa Urzędu Patentowego.”;

4) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zachowaniem przepisów prawa o ustroju sądów powszechnych Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Pierwszym Prezesem Sądu Najwyższego, może delegować sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, sędziego sądu wojewódzkiego lub sędziego okręgowego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych — do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym, a sędziego Sądu Najwyższego, w tym samym trybie oraz za jego zgodą — do pełnienia czynności w Naczelnym Sądzie Administracyjnym, sądzie wojewódzkim lub okręgowym sądzie pracy i ubezpieczeń społecznych albo w Ministerstwie Sprawiedliwości. Delegowanie sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymaga ponadto porozumienia z prezesem tego Sądu.”

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

Art. 16. 1. Traci moc dekret z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338).

2. W ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139, z 1977 r. Nr 11, poz. 44 i z 1978 r. Nr 14, poz. 61 oraz Nr 31, poz. 130) skreśla się art. 57 ust. 2.

3. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień ujętych w dziale II¹ Kodeksu postępowania administracyjnego pozostają w mocy, nie dłużej niż przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy w tych sprawach wydane na podstawie dekretu wymienionego w ust. 1.

Art. 17. Prezes Rady Ministrów ogłosi, w drodze obwieszczenia, jednolity tekst ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zachowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, paragrafów i punktów.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1980 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

9

USTAWA

z dnia 31 stycznia 1980 r.

o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 1. W ustawie z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55, z 1974 r. Nr 50, poz. 318 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Zadania określone w art. 2 Prokurator Generalny i podlegli mu prokuratorzy wykonują przez:

- 1) prowadzenie lub nadzorowanie postępowania przygotowawczego w sprawach karnych oraz wnoszenie i popieranie oskarżenia przed sądami,
- 2) wytaczanie powództw w sprawach karnych i cywilnych, a nadto udział

w postępowaniu cywilnym, jeżeli tego wymaga ochrona praworządności, praw obywateli, interesu społecznego lub własności społecznej,

- 3) podejmowanie środków przewidzianych prawem, zmierzających do zapewnienia prawidłowego i jednolitego stosowania prawa w postępowaniu sądowym, w sprawach o wykroczenia, administracyjnym oraz w innych rodzajach postępowania,
- 4) sprawowanie nadzoru nad wykonaniem wyroków w sprawach karnych, postanowień o tymczasowym aresztowaniu oraz innych orzeczeń o pozbawieniu wolności,

- 5) prowadzenie badań w zakresie problematyki przestępczości,
- 6) sprawowanie prokuratorskiej kontroli przestrzegania prawa na zasadach określonych w ustawie i w przepisach szczególnych,
- 7) zaskarżanie do sądu niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych oraz udział w postępowaniu sądowym w sprawach zgodności z prawem tych decyzji,
- 8) współdziałanie z radami narodowymi w zakresie czuwania przez nie nad przestrzeganiem praworządności ludowej, ochroną własności społecznej i zabezpieczeniem praw obywateli,
- 9) koordynowanie działalności w zakresie ścigania przestępstw, prowadzonej przez inne organy państwowe,
- 10) koordynowanie działalności profilaktycznej, mającej na celu zapobieganie przestępczości,
- 11) podejmowanie innych przewidzianych prawem czynności, niezbędnych dla umacniania praworządności ludowej i zapobiegania przestępczości.
2. W sprawach należących do zakresu działania sądów wojskowych oraz innych organów wojskowych czynności, o których mowa w ust. 1, wykonują prokuratorzy wojskowi. Czynności te, nie dotyczą koordynacji działalności profilaktycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 10.”;
- 2) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Prokurator wojewódzki lub rejonowy, gdy wystąpi o to rada narodowa, prezydium rady bądź terenowy organ administracji państwowej, przedkłada im informacje o stanie przestępczości i jej zwalczaniu oraz o ważniejszych wynikach prokuratorskiej kontroli przestrzegania prawa na terenie województwa, miasta, dzielnicy lub gminy.”;
- 3) w art. 10 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „oficerów Sił Zbrojnych” zastępuje się wyrazami „żołnierzy zawodowych”;
- 4) w art. 13:
- a) w ust. 3 wyrazy „gdy prokurator przekroczył sześćdziesiąt pięć lat życia” zastępuje się wyrazami „gdy prokurator osiągnął wiek emerytalny”,
- b) w ust. 5 wyrazy „stosunku służbowego” zastępuje się wyrazami „stosunku pracy”;
- 5) w art. 14 w ust. 2 po wyrazach „prokuratury okręgów wojskowych” stawia się przecinek i dodaje wyrazy „prokuratury rodzajów Sił Zbrojnych”;
- 6) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W Prokuraturze Generalnej działa Kolegium Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Kolegium jako organ doradczy Prokuratora Generalnego wyraża opinie w węższych zagadnieniach związanych z działalnością Prokuratury. Organizację oraz zakres i tryb działania Kolegium określa statut nadany przez Radę Państwa.”;
- 7) art. 26 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 26. Wydawane przez ministrów akty o charakterze ogólnym, dotyczące postępowania przygotowawczego, wymagają uprzedniego uzgodnienia z Prokuratorem Generalnym, a wydawane przez organy państwowe o terenowym zakresie działania — uprzedniego uzgodnienia z prokuratorem wojewódzkim lub rejonowym.”;
- 8) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują odpowiednio prokuratorom wojewódzkim i rejonowym w stosunku do organów państwowych o terenowym zakresie działania.”;
- 9) w art. 38 dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Prokurator Generalny w dziedzinie stanu i przyczyn przestępczości oraz środków jej zwalczania prowadzi badania także przy pomocy instytutu utworzonego w trybie odrębnych przepisów oraz wykorzystuje w tym zakresie prace innych placówek naukowo-badawczych.”;
- 10) w art. 40:
- a) w ust. 1 powołanie „art. 38 i 39 ust. 1” zastępuje się powołaniem „art. 38 ust. 1 i art. 39 ust. 1”,
- b) w ust. 2 po wyrazach „prokuratorzy okręgów wojskowych” stawia się przecinek i dodaje wyrazy „prokuratorzy rodzajów Sił Zbrojnych”;
- 11) art. 41 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 41. Prokurator kontroluje przestrzeganie prawa przez organy państwowe i inne państwowe jednostki organizacyjne, z wyłączeniem naczelnych i centralnych organów państwowych, terenowych organów władzy państwowej oraz sądów, a w zakresie wykonywania funkcji administracji państwowej oraz działalności gospodarczej — kontroluje także przestrzeganie prawa przez organizacje zawodowe, spółdzielcze, samorządowe i inne organizacje społeczne.”;
- 12) art. 43 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 43. 1. W uzasadnionych wypadkach prokuratorzy wojewódzcy i rejonowi zgłaszają terenowym organom administracji państwowej odpowiedniego stopnia propozycje i wnioski zmierzające do usunięcia stwierdzonych uchybień lub do usprawnienia działalności administracji i gospodarki.
2. Prokurator wojewódzki lub rejonowy zarządza przeprowadzenie kontroli przestrzegania prawa przez określone organy albo w określonych zagadnieniach, gdy wystąpi o to rada narodowa, prezydium rady lub terenowy organ administracji państwowej.”;
- 13) w art. 44 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Do udziału prokuratora w postępowaniu unormowanym w kodeksie postępowania administracyjnego stosuje się przepisy tego kodeksu.”;

14) art. 45 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 45. 1. Powziąwszy wiadomość o naruszeniu prawa przez podmioty określone w art. 41, prokurator podejmuje stosowne czynności, zmierzające do wyjaśnienia sprawy, chyba że strona nie wyczerpała zwykłych środków prawnych służących jej w postępowaniu przed właściwymi organami lub wkroczył właściwy organ nadzoru.
2. Prokurator podejmuje jednak czynności w celu wyjaśnienia sprawy, pomimo niewyczerpania przez stronę zwykłych środków prawnych służących jej w postępowaniu przed właściwymi organami lub wkroczenia właściwego organu nadzoru, jeżeli potrzebę taką uzasadnia nieporadność strony lub interes społeczny.
3. Prokurator wojskowy działa również w razie powzięcia wiadomości o naruszeniu przez organ wojskowy rozkazów lub zarządzeń Ministra Obrony Narodowej o charakterze ogólnym.
4. Prokurator przeprowadza także kontrolę przestrzegania prawa o charakterze problemowym lub kompleksowym, jeżeli uzasadnia to interes społeczny.”;

15) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prokurator wnosi sprzeciw przeciwko niezgodnym z prawem aktom o charakterze ogólnym, wydanym przez podmioty określone w art. 41.”;

16) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prokurator wnosi również sprzeciw przeciwko niezgodnym z prawem ostatecznym lub prawomocnym decyzjom i innym rozstrzygnięciom w indywidualnych sprawach, wydanym przez podmioty określone w art. 41, jeżeli rozstrzygnięcie może być zmienione lub uchylone albo gdy może być stwierdzona jego nieważność na podstawie przepisów prawa.”;

17) w art. 48:

- a) w ust. 1 na końcu dodaje się wyrazy „albo stwierdzenia nieważności”,
- b) ust. 2 skreśla się,
- c) ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 2 oraz brzmienie:
- „2. Organ, który otrzymał sprzeciw prokuratora, wszczyna postępowanie, zawiadamiając o tym strony.”;

18) art. 56 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 56. 1. Prokurator Generalny, uznając rozstrzygnięcie ministra w indywidualnej sprawie za niezgodne z prawem, wnosi

sprzeciw do tegoż ministra, jeżeli jest on uprawniony do zmiany, uchylecia bądź stwierdzenia nieważności tego rozstrzygnięcia.

2. Prokurator Generalny, uznając wydany przez ministra akt o charakterze ogólnym za niezgodny z prawem, występuje do ministra o zmianę lub uchYLENIE tego aktu.
3. Postanowienia ust. 2 nie dotyczą rozporządzeń i zarządzeń, a w Siłach Zbrojnych także rozkazów, regulaminów i innych przepisów, wydanych przez ministrów na podstawie ustaw i w celu ich wykonania albo też w wykonaniu uchwał Rządu.
4. W sprawach określonych w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio art. 49 ust. 1 oraz art. 53 ust. 1.”;

19) w art. 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Przewodniczących i członków komisji dyscyplinarnej i odwoławczej komisji dyscyplinarnej w Prokuraturze Generalnej oraz przewodniczących komisji dyscyplinarnych w prokuraturach wojewódzkich powołuje i odwołuje Prokurator Generalny po wysłuchaniu opinii Kolegium Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Członków komisji dyscyplinarnej w prokuraturze wojewódzkiej powołuje i odwołuje prokurator wojewódzki.”;

20) art. 78^b otrzymuje brzmienie:

- „Art. 78^b. Aplikant może występować przed sądem rejonowym w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach w postępowaniu uproszczonym.”;

21) w art. 82:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) o wojewódzkich radach narodowych — stosuje się również do rad narodowych miast stopnia wojewódzkiego.”,
- pkt 3 skreśla się.

Art. 2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w brzmieniu uwzględniającym zmiany wynikające z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1980 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 173.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.